

Sygn. akt: I C 2410/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Radosław Tukaj**

Protokolant: Marta Kobylińska

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko W. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) i I. G.

o zapłatę

utrzymuje w całości w mocy nakaz zapłaty z dnia 10 lipca 2013 r. wydany przez

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w sprawie

sygn. akt: I Nc 5028/13.

Sygn. akt: I C 2410/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 02 lipca 2013 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (poprzednio: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.) wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych W. G. i I. G. kwoty

6.707,84 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 lipca 2013 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W zarzutach od wydanego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym pozwani W. G. i I. G. wniesli o uchylenie nakazu zapłaty w całości i oddalenie powództwa.

W odpowiedzi na zarzuty powódka wniosła o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 30 sierpnia 2011 roku między (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (jako Finansującym) a W. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) w W. (jako Korzystającym), została zawarta umowa leasingu numer (...), zgodnie z którą finansujący oddał korzystającemu do używania i pobierania pożytków na czas oznaczony w umowie i na warunkach określonych w Ogólnych Warunkach Leasingu (...), stanowiących integralną część przedmiotowej umowy, wybrany przez korzystającego przedmiot leasingu, w zamian za opłaty leasingowe (raty), których wysokość i termin płatności został określony w harmonogramie spłat, zaś korzystający przyjął od finansującego przedmiot leasingu do odpłatnego używania i pobierania pożytków zgodnie z umową i Ogólnymi Warunkami Leasingu oraz zobowiązał się do uiszczania wynagrodzenia pieniężnego w ratach

uzgodnionych przez strony umowy. Przedmiotem leasingu był samochód ciężarowy marki (...), a czas trwania leasingu został określony na 48 miesięcy (umowa leasingu wraz z załącznikami – k. 52-65).

W celu zabezpieczenia roszczeń (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. W. G. wystawił weksel własny in blanco, który opatrzył swoim podpisem i który został poręczony przez I. G. (weksel – k. 3).

Przy zawarciu umowy sporządzona została również deklaracja wekslowa, w której W. G., jako wystawca weksła własnego in blanco, upoważnił (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do uzupełnienia powyższego weksła in blanco na kwotę odpowiadającą wysokości jego zobowiązań wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., w przypadku nieuiszczenia przez niego w terminie jakiegokolwiek należności wobec finansującego, a wynikającej z umowy leasingu numer (...). Ponadto, W. G. upoważnił (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. do opatrzenia przedmiotowego weksła klauzulą „bez protestu” (deklaracja wekslowa – k. 4).

Z uwagi na zaprzestanie uiszczania rat leasingowych przez korzystającego, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwała W. G. do zapłaty zaległych należności w terminie do dnia 20 grudnia 2012 roku, informując jednocześnie, że w przypadku braku wpłaty łącząca strony umowa leasingu numer (...) z dnia 31 sierpnia 2011 roku zostanie wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym przez finansującego (pismo – k. 66-67).

Pismem z dnia 07 stycznia 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. poinformowała W. G. o rozwiązaniu umowy leasingu z dnia 31 sierpnia 2011 roku ze skutkiem natychmiastowym, wzywając go jednocześnie do uiszczenia zaległych rat leasingowych oraz innych należności wynikających z umowy, w łącznej kwocie 30.240,60 złotych oraz do bezzwłocznego zwrotu przedmiotu leasingu w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma (pismo – k. 71).

W. G. nie zwrócił pojazdu będącego przedmiotem leasingu w terminie i miejscu wskazanym przez finansującego. Przedmiot leasingu został odebrany od W. G. za pośrednictwem firmy windykacyjnej w dniu 18 lutego 2013 roku (raport końcowy o stanie zlecenia – k. 85-86).

Po rozwiązaniu umowy (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. dokonała rozliczenia przedmiotowej umowy, ustalając wysokość zaległych należności na kwotę 6.707,84 złotych (rozliczenie – k. 74, faktury VAT – k. 77-84). Wskazana kwota obejmowała:

- kwotę 2.061,84 złotych z tytułu nieuiszczonych rat leasingowych wymagalnych do dnia zakończenia umowy, wynikających z harmonogramu opłat,
- kwotę 1.487,76 złotych z tytułu dyskonta pozostałego do wpłaty wobec wypowiedzenia umowy leasingu,
- kwotę 672,02 złotych z tytułu odsetek,
- kwotę 717,89 złotych z tytułu poniesionych kosztów windykacji oraz
- kwotę 1.768,33 złotych z tytułu kary umownej za niezwrócenie przedmiotu leasingu.

Z uwagi na niewywiązanie się przez korzystającego z zobowiązań wynikających z umowy leasingu nr (...) z dnia 30 sierpnia 2011 roku, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wypełniła weksel in blanco wystawiony przez W. G. i poręczony przez I. G., a następnie pismem z dnia 06 czerwca 2013 roku wezwała wystawcę weksła oraz poręczycielkę do zapłaty należności w kwocie 6.707,84 złotych, na którą został wypełniony weksel w terminie do dnia 18 czerwca 2013 roku (wezwania – k. 5, k. 8).

W. G. i I. G. nie wykupili przedmiotowego weksła w terminie wyznaczonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie załączonych do akt sprawy a wymienionych wyżej dokumentów, których autentyczność, w świetle rozważenia zebranego materiału dowodowego, nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Ponadto, stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadka P. M. (k. 122-123), uznając je za wiarygodne, gdyż były one zbieżne z treścią dokumentów dołączonych do akt, były nadto spójne i logiczne.

Sąd zważył, co następuje.

Zobowiązanie wekslowe ma charakter samodzielny i abstrakcyjny (akauzalny), a zatem niezależny od podstawy prawnej, która spowodowała jego wystawienie. Posiadacz weksla może wytoczyć na jego podstawie powództwo przeciwko wszystkim dłużnikom wekslowym, także poręczycielowi, chociażby nie zawarł z nimi żadnej umowy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 stycznia 1997 roku, I ACr 1/97, Apel.-Lub. 1997, nr 3, poz. 12). W tak rygorystycznej formie przejawia się bowiem istota zobowiązania wekslowego, obwarowana zasadą surowości materialnej i formalnej zobowiązania wekslowego.

Przeciwko nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym dłużnik wekslowy (w niniejszej sprawie wystawca weksla) może podnosić zarówno zarzuty dotyczące weksla, jak również dotyczące stosunku podstawowego, dla którego zabezpieczenia weksel został wystawiony. Oczywistym bowiem jest, że weksel in blanco jedynie zabezpiecza wiarygodność cywilną, przeto dłużnikowi przysługują przeciwko roszczeniu wekslowemu te wszystkie zarzuty, jakie mu przysługują przeciwko roszczeniu cywilnemu (tak trafnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 31 maja 2001 roku, V CKN 264/00). Po wniesieniu bowiem zarzutów od nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla gwarancyjnego, spór z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego przenosi się na ogólną płaszczyznę stosunku prawa cywilnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 1997 roku, I CKN 48/97, OSNC 1997, nr 9, poz. 124).

W przedmiotowej sprawie pozwani skierowali przeciwko wekslowi zarzut jego wypełnienia niezgodnie z deklaracją wekslową. Podnosili bowiem, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wypełniła weksel wystawiony przez pozwanego in blanco i poręczony przez pozwaną na niewłaściwą kwotę. W. G. i I. G. zakwestionowali zasadność obciążenia ich przez powódkę karą umowną za niezwrócenie przedmiotu leasingu w terminie wskazanym w wypowiedzeniu umowy leasingu nr (...) z dnia 31 sierpnia 2011 roku w wysokości 1.768,33 złotych oraz kosztami przeprowadzonego postępowania windykacyjnego w kwocie 717,89 złotych. Ponadto, pozwani twierdzili również, że kwota stanowiąca zaległość z tytułu przyszłych rat leasingowych została błędnie wyliczona przez powódkę, gdyż nie uwzględniała kosztów zagospodarowania przedmiotu leasingu, o które winna zostać pomniejszona w rozliczeniu końcowym przedmiotowej umowy.

Z twierdzeniami przedstawionymi przez pozwanych nie sposób się zgodzić. Jak wynikało z treści deklaracji wekslowej pozwany upoważnił powódkę do uzupełnienia weksla in blanco w każdym czasie klauzulą „bez protestu” oraz kwotą odpowiadającą wysokości jego zobowiązań wynikających z łączącej strony umowy oraz do opatrzenia weksla datą płatności według swego uznania, w przypadku niewykonania przez pozwanego w terminie zobowiązań wobec powódki.

Ponadto, jak wynikało z § 7 ust. 1 Ogólnych Warunków Leasingu (dalej jako: (...)), stanowiących integralną część umowy łączącej strony, korzystający (pozwany) zobowiązuje się do zapłaty rat leasingowych bez dodatkowych wezwań, w wysokości i w terminach określonych w załączniku nr 2 do umowy leasingu. Natomiast zgodnie z brzmieniem § 16 ust. 3a (...), finansujący ma prawo wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej, po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu do zapłaty wyznaczonego korzystającemu przez finansującego na piśmie, nie krótszego niż 7 dni kalendarzowych.

Stosownie zaś do treści § 18 ust. 1a (...), w przypadku wygaśnięcia lub wypowiedzenia umowy leasingu, wpłacone raty leasingowe i inne świadczenia korzystającego wynikające z umowy nie podlegają zwrotowi, a finansujący może dochodzić od korzystającego wszystkich niezapłaconych zobowiązań wymagalnych do dnia wypowiedzenia umowy, w

tym w szczególności zaległych rat leasingowych, odsetek za opóźnienie w zapłacie rat i innych zobowiązań pieniężnych korzystającego, innych wymagalnych świadczeń obciążających korzystającego i kosztów, które zgodnie z umową leasingu ponosi korzystający, przy czym faktury dotyczące wskazanych opłat wystawiane są w oparciu o obowiązującą u powódki Tabelę Opłat i Prowizji, umieszczoną na stronie internetowej powódki (§ 15 ust. 3 (...)).

Z powyższego wynikało, że finansujący uprawniony był do żądania zapłaty zaległych rat leasingowych łącznie z odsetkami, innych należności wynikających z umowy, a nadto pozostałych rat leasingowych należnych za cały okres umowy leasingu. W tym celu finansujący mógł, po rozwiązaniu umowy w trybie natychmiastowym i zażądaniu zwrotu przedmiotu leasingu, niezwłocznie wezwać korzystającego do zapłaty wszelkich należności z tej umowy wynikających, pomniejszonych o dyskonto lub też mógł przejąć przedmiot leasingu od korzystającego, a następnie przystąpić do sprzedaży przedmiotu leasingu osobie trzeciej lub oddania go takiej osobie w leasing. Następnie, po otrzymaniu ceny sprzedaży przedmiotu leasingu od jego nabywcy lub po odliczeniu wartości początkowej przedmiotu przekazanego osobie trzeciej w leasing, finansujący mógł wezwać korzystającego do zapłaty różnicy pomiędzy tą ceną a sumą należnych mu od korzystającego kwot wynikających z umowy leasingu, pomniejszonych o dyskonto.

Pozwany W. G. nie wywiązał się z umowy leasingu zawartej z powódką w zakresie dotyczącym terminowego płacenia rat leasingowych, zgodnie z harmonogramem spłat stanowiącym załącznik do przedmiotowej umowy. Niewykonanie tego zobowiązania stanowiło bezpośrednią przyczynę rozwiązania przez powódkę umowy z pozwanym w trybie natychmiastowym i stanowiło, zgodnie z § 18 ust. 1a (...), przesłankę powstania po stronie pozwanego obowiązku zapłaty zaległych rat leasingowych w łącznej kwocie 2.061,84 złotych wraz z odsetkami w kwocie 672,02 złotych, a także innych należności wynikających z umowy leasingu, tj. kwoty 717,89 złotych z tytułu kosztów postępowania windykacyjnego, kwoty 1.768,33 złotych z tytułu kary umownej za niezwrócenie przedmiotu leasingu w terminie oraz kwoty 1.487,76 złotych tytułem pozostałych rat leasingowych pomniejszonych o wartość ceny sprzedaży przedmiotu leasingu osobie trzeciej.

Odnosnie do zarzutu pozwanym dotyczącego błędnego wyliczenia wysokości kwoty stanowiącej sumę pozostałych do zapłaty rat leasingowych i nieuwzględnienia we wskazanych wyliczeniach kosztów zagospodarowania przedmiotu leasingu, wskazać należało, że zarzut ten był całkiem bezpodstawny.

Zgodnie z treścią przepisu art. 709¹⁵ k.c. w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu. Należy przy tym wskazać, że przez korzyści wymienione w tym przepisie rozumieć należy nie tylko zdyskontowanie przyszłych rat leasingowych pozostałych do zakończenia umowy, ale też sprzedaż czy też inne zagospodarowanie przedmiotów leasingu zwróconych finansującemu na skutek rozwiązania umowy. W przypadku sprzedaży przedmiotu leasingu, tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie, korzyść stanowić będzie cena sprzedaży przedmiotu leasingu. Nadto, jak wynikało z treści § 18 ust. 1b (...), w przypadku wygaśnięcia lub wypowiedzenia umowy leasingu finansujący może dochodzić od korzystającego odszkodowania w wysokości stanowiącej sumę wartości zdyskontowanej i wartości resztowej, przy czym finansujący może pomniejszyć odszkodowanie o wartość przedmiotu leasingu w sytuacji, w której zostaną spełnione następujące warunki: korzystający, w terminie nie dłuższym niż

7 dni od daty wypowiedzenia, zapłaci wszystkie zobowiązania wynikające z umowy leasingu wymagalne do dnia wypowiedzenia umowy, korzystający zwróci przedmiot leasingu w terminie i miejscu wskazanym przez finansującego, finansujący dokona sprzedaży przedmiotu leasingu w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty zwrotu przedmiotu leasingu przez korzystającego.

Jak wynikało z rozliczenia umowy leasingu nr (...) z dnia 31 sierpnia 2011 roku, w dniu wypowiedzenia umowy leasingu pozwanemu pozostało do zapłaty 38 rat leasingowych, których łączna wartość po zdyskontowaniu wyniosła 25.647,11 złotych. Do wskazanej kwoty powódka doliczyła tzw. wartość resztową w wysokości 340,65 złotych, wyliczoną w oparciu o § 2 ust. 6 (...). Następnie tak uzyskana kwota w wysokości 25.987,76 złotych została przez

powódkę pomniejszona o kwotę 24.500,00 złotych stanowiącą wartość uzyskaną ze sprzedaży przedmiotu leasingu po wypowiedzeniu umowy pozwanemu. Zatem do zapłaty przez pozwanych pozostała jedynie kwota 1.487,76 złotych i tylko takiej kwoty, z tytułu pozostałych do zapłaty rat leasingowych, domagała się powódka w pozwie. Uznać zatem należało, że twierdzenie pozwanych, jakoby powódka nie dokonała pomniejszenia kwoty zaległych rat leasingowych o wartość zagospodarowania przedmiotu leasingu, nie znalazło żadnego potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Odnosząc się w dalszej kolejności do zarzutu niezasadnego obciążenia pozwanych przez powódkę kosztami postępowania windykacyjnego, zarzut ten również uznać należało za chybiony. Jak wynikało bowiem z § 17 ust. 1 (...) z dniem wygaśnięcia lub wypowiedzenia umowy leasingu korzystający zobowiązany był niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od daty pisemnego żądania finansującego, na własny koszt i ryzyko zwrócić przedmiot leasingu wraz ze wszystkimi dokumentami, instrukcjami obsługi i kompletnym wyposażeniem fabrycznym w miejscu wskazanym przez finansującego. W przypadku zaś niezwrócenia przez korzystającego przedmiotu leasingu w ww. terminie, finansujący mógł dokonać odbioru przedmiotu leasingu na koszt korzystającego. W takim przypadku korzystający zobowiązany był do zwrotu finansującemu wszelkich kosztów związanych z odbiorem przedmiotu leasingu w terminie 7 dni od daty wezwania przez finansującego (§ 17 ust. 4 (...)).

Sąd zważył, że wezwanie do zwrotu przedmiotu leasingu zostało do pozwanego W. G. wysłane w piśmie z dnia 07 stycznia 2013 roku, w którym wyraźnie wskazano, że przedmiot leasingu w postaci samochodu ciężarowego marki „(...) (...) winien zostać zwrócony w terminie

14 dni od daty otrzymania przedmiotowego pisma oraz że pojazd wraz z pełnym wyposażeniem fabrycznym i dokumentacją należy odstawić do (...) (...)” sp. z o. o., przy (...) w W.. Przedmiotowe pismo, zawierające wezwanie do zwrotu przedmiotu leasingu, pozwany odebrał w dniu

10 stycznia 2013 roku, a zatem 14-dniowy termin do zwrotu pojazdu będącego przedmiotem umowy leasingu upłynął w dniu 24 stycznia 2013 roku. W tym terminie W. G. nie dokonał zwrotu przedmiotu leasingu, który został odebrany przez finansującego dopiero za pośrednictwem firmy windykacyjnej w dniu 28 lutego 2013 roku. Podkreślić w tym miejscu należało, że bez znaczenia dla zasadności roszczenia powódki w zakresie kosztów windykacji był powoływany przez pozwanych fakt prowadzenia z powódką rozmów mających na celu wznowienie umowy leasingu. Jak słusznie bowiem wskazał pełnomocnik strony powodowej, nawet gdyby umowa leasingu została wznowiona, to i tak kosztami zaangażowania firmy windykacyjnej w odbiór przedmiotu leasingu zostałby obciążony pozwany, ponieważ to skutek jego zachowania polegającego na braku płatności rat leasingowych, a następnie na niedokonaniu w terminie zwrotu przedmiotu leasingu, pojawiła się konieczność zlecenia firmie windykacyjnej odbioru przedmiotu leasingu.

Odnosnie do twierdzeń pozwanych dotyczących bezzasadności obciążenia ich przez (...) sp. z o. o. w W. karą umowną za niezwrócenie przedmiotu leasingu w terminie i miejscu wskazanym przez finansującego, to zarzuty w tym zakresie również należało uznać za bezzasadne. Jak wynikało bowiem z treści

§ 15 ust. 1f tiret 1 (...) z tytułu niewykonania przez korzystającego obowiązków niepieniężnych z umowy leasingu finansujący miał prawo obciążyć korzystającego karą umowną w wysokości 2% ceny netto nabycia przedmiotu leasingu przez finansującego od dostawcy za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia w zwrocie przedmiotu leasingu po wygaśnięciu umowy leasingu, wypowiedzeniu lub rozwiązaniu umowy leasingu przed upływem podstawowego okresu umowy.

Cena nabycia przedmiotu leasingu netto wynosiła 34.065,04 złotych. 2% z tej kwoty wynosi 681,30 złotych (wysokość kary umownej za jeden dzień opóźnienia w zwrocie przedmiotu leasingu). Pozwany winien był zwrócić przedmiot leasingu w terminie do dnia 24 stycznia 2013 roku, zatem od dnia 25 stycznia 2013 roku, w zakresie obowiązku zwrotu przedmiotu leasingu na rzecz powódki, pozostawał w opóźnieniu. Przedmiot leasingu został odebrany od pozwanego w dniu 18 lutego 2013 roku, zatem liczba dni opóźnienia, za które powódce należna była kara umowna, wyniosła 34 dni. Wysokość kary winna była zatem wynieść 23.164,20 złotych. Podkreślić należało, że wysokość kary została przez powódkę ograniczona do kwoty jedynie 1.768,33 złotych.

Jak słusznie podniósł pełnomocnik strony powodowej, niezwrócenie przedmiotu leasingu przez pozwanego w terminie i miejscu wskazanym przez finansującego po rozwiązaniu umowy leasingu, bez wątpienia zakwalifikować należało jako nienależyte wykonanie zobowiązania niepieniężnego wynikającego z umowy leasingu. Strony w umowie uzgodniły sposób naprawienia szkody wynikłej z nienależytego wykonania wynikającego z niej zobowiązania poprzez zapłatę kary umownej, a nadto wskazały sposób jej wyliczenia. Finansujący był więc w pełni uprawniony do jej naliczenia w wysokości znacznie wyższej aniżeli kwota dochodzona z tego tytułu w niniejszym postępowaniu. Powódka domagała się bowiem zasądzenia kary umownej w wysokości 1.768,33 złotych, co stanowiło jedynie niewielki ułamek kwoty wynikającej z umowy leasingu, której to kwoty strona powodowa mogłaby się faktycznie domagać od pozwanych.

Dodatkowo, wskazać należało, że co prawda powódka udzieliła zgody na wydłużenie pozwanemu W. G. terminów spłaty zobowiązań oraz na zmianę miejsca oraz terminu zwrotu przedmiotu leasingu, jednakże zgoda ta została udzielona warunkowo i uzależniona była od dokonania, a przynajmniej od rozpoczęcia przez pozwanego, spłaty zaległości. Warunek ten nie został przez W. G. spełniony, zatem naliczenie przez powódkę kary umownej uznać należało za w pełni uzasadnione.

Powódka wypełniła weksel na łączną kwotę 6.707,84 złotych, stanowiącą sumę wyżej opisanych należności, tj.

- kwota 2.061,84 złotych z tytułu zaległych rat leasingowych,
- kwota 1.487,76 złotych z tytułu dyskonta pozostałego do zapłaty po rozliczeniu przyszłych rat leasingowych,
- kwota 672,02 złotych z tytułu odsetek,
- kwota 717,89 złotych z tytułu poniesionych przez powódkę kosztów windykacji oraz
- kwota 1.768,33 złotych z tytułu kary umownej.

W ocenie Sądu weksel został uzupełniony zgodnie z upoważnieniem zawartym w deklaracji wekslowej. Powódka miała prawo wypełnić weksel in blanco, albowiem pozwany W. G. nie wywiązał się z warunków umowy zawartej między stronami, czym spowodował konieczność jej rozwiązania przez powódkę w trybie natychmiastowym. Zważyć ponadto należało, że wysokość kwoty, na którą został wypełniony weksel, wynikała wprost z postanowień umowy oraz jej załączników w postaci Ogólnych Warunków Leasingu oraz Harmonogramu spłat, a także Tabeli opłat i prowizji.

Sąd zważył, że pozwani nie wykazali w toku niniejszego postępowania, że kwota, na którą został wypełniony weksel została w jakikolwiek sposób przez stronę powodową zawyżona.

Sąd uznał zatem, że zarówno roszczenie powódki z weksla, jak też roszczenie o zapłatę należności wynikających z umowy leasingu łączącej strony niniejszego postępowania, zasługiwały na uwzględnienie, zatem na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w całości.

Z przytoczonych wyżej względów Sąd orzekł jak w sentencji.

Zarządzenie:

(...).

(...)